

ชุดเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เขียนพยานะไทยสำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นบริหาร โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

นิตยา วานิช* พิศมัย หาญสมบัติ**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหาประสิทธิภาพ และศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดเสริมประสบการณ์เขียนพยานะไทยสำหรับเด็กปฐมวัย ระดับชั้นบริหาร โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 2/2556 ประชากร คือ นักเรียนปฐมวัยระดับชั้นบริหาร จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เขียนพยานะไทย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสถิติเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบ t-test

ผลการวิจัย พบว่า ชุดเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เขียนพยานะไทย สำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นบริหาร โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 3 ชุด ได้แก่ 1. ชุดกิจกรรมเสริมความพร้อมเพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนพยานะไทยด้วยกิจกรรมบริหารกล้ามเนื้อมัดเล็ก 2. ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้เขียนพยานะไทยด้วยกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนตามรอยเส้นประ 3. ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้เขียนพยานะไทยโดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” มีประสิทธิภาพ 82.57/82.83 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เขียนพยานะไทย อยู่ในระดับดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ชุดเสริมประสบการณ์/การเรียนรู้เขียนพยานะไทย, ชั้นบริหาร

* นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, 2556

** รองศาสตราจารย์ ประจักษ์นครศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

A Learning Package on Thai Consonant Writing for Preschool Students at Uttaradit Rajabhat University Demonstration School

Nitthaya Vanit* Pitsamai Harnsombat**

Abstract

The research aimed to study the efficiency and the level of of students's satisfaction toward the learning package on Thai consonant writing for preschool students at Uttaradit Rajabhat University Demonstration School in 2/2013 academic year. The subjects of the study were 50 students who were selected by purposive sampling. The research instruments consisted of a learning package on Thai consonant writing, an achievement test and a satisfaction questionnaire. The data was analyzed by arithmetic mean, standard deviation, and t-test.

The result of the study found that the efficiency value of the 3 units of the learning package, including 1) an activity package for developing Thai consonant writing skill through fine motor training 2) an activity package for developing Thai consonant writing skill by tracing activities, and 3) an activity package for developing Thai consonant writing skill with the writing instrument "Prom Dee Yeam", whose efficiency valas was at 82.57/82.83 which was higher than the criterion of 80/80 and the level of students' satisfaction toward learning by using the learning package was at a high level which was significantly higher than the standard at the 0.05 level.

Keywords: learning package, Thai consonant writing, Preschool Childrent

---

* Student in Master of Education degree in Curriculum and Instruction Program, Uttaradit Rajabhat University, 2014

** Associate Professor in Faculty of Education Uttaradit Rajabhat University

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบธุรกิจ และเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้กระบวนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ที่สร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้พัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง นอกจากนี้ ยังเป็นสิ่งที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีสุนทรียภาพเป็นสมบัติอันล้ำค่า ต่อการเรียนรู้ อนุรักษ์ สืบสานให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 37) จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงกำหนดให้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในด้านการดำรงชีวิต การติดต่อสื่อสารเพื่อเป็นการเรียนรู้ในกลุ่มวิชาสาระอื่น ๆ ตลอดจนให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านภาษาในส่วนของ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารด้านการรับ และการถ่ายทอดความรู้สึกรู้จักคิด โดยอาศัยความรู้และทักษะการฟัง การพูด อ่าน และการเขียน ที่ได้รับการฝึกฝนจากโรงเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 28) ซึ่ง จูไร สรศักดิ์โยธิน (อ้างถึงใน พรทิพย์ สองภักดี 2550: 1) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ต้องมุ่งเน้นให้เด็กฝึกทักษะด้านการพูด การอ่าน การฟัง และการเขียนทักษะในการฝึกทั้ง 4 ประเภทนี้ถือว่าทักษะการเขียนมีความซับซ้อนและมีความสำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายได้คงทนและปรากฏเป็นหลักฐานจารึกไว้เป็นอักษรไม่ลบเลือนได้อย่างรวดเร็วเหมือนคำพูด ดังนั้นในการที่จะวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านการเขียนมักจะดูจากผลงานที่ให้เด็กได้ฝึกทำจริง ๆ เช่น ลักษณะการเขียนลายมือ ทั้งนี้ ผดุง อารยะวิญญู (2541: 6-8) ได้กล่าวถึง การพัฒนาทักษะด้านการเขียนของเด็กจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยประสบการณ์ผ่านขั้นตอนของระบบการสื่อสารความหมายที่ค่อนข้างซับซ้อน ระบบนี้จะเริ่มต้นที่สมองโดยส่งสัญญาณในลักษณะคลื่นเสียงไปสู่โสตประสาทของผู้รับ ซึ่งจะต้องแปลความหมายของเสียงที่ได้ยินอีกทีหนึ่ง สอดคล้องกับที่ Gelb (สุชานันท์ สันติรุ่งเรือง. 2548 : 19 ; อ้างถึงใน Ratana Siripanich. 1973 : 25 Citing Gelb.n.d.) ได้อธิบายเกี่ยวกับการเขียนของเด็กปฐมวัยที่เริ่มหัดเขียน เป็นงานที่ยากและซับซ้อนกว่าการอ่านมาก เพราะการอ่านนั้นเด็กใช้เพียงแต่สังเกตความแตกต่าง ของตัวอักษรกับทำความเข้าใจความหมายของตัวอักษร และใช้ความสัมพันธ์ระหว่างสายตากับสมองเท่านั้น แต่การเขียนเด็กต้องเพิ่มการประสานสัมพันธ์ระหว่างสมอง สายตา และการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อมือด้วย

จากการรวบรวมข้อมูลบันทึกหลังการสอนของครูระดับชั้นปริญญาตรี มีการศึกษา 2550-2556 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ในด้านปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัยระดับชั้นปริญญาตรี พบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการเขียนจะเป็นเด็กที่ขาดความพร้อมด้านสภาพ

ร่างกาย อารมณ์ การปรับตัวเข้ากับสังคม และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานคุณภาพและการตรวจสอบภายใน (2556: 23) สอดคล้องกับผดุง อารยะวิญญู (2542: 79) ที่กล่าวถึงนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ไม่สามารถเขียนตัวอักษรได้เพราะนักเรียนอาจมีกล้ามเนื้อมือที่อ่อนแอ รวมถึงมีปัญหาด้านสายตา คือ การเขียนอักษรผิดทาง เป็นการแสดงความรู้สึกรู้สึกคิดตามที่เขียนออกมาไม่ได้ ส่งผลให้นักเรียนประสบความยุ่งยากทางการเขียนวิชาภาษาไทย ดังนั้นในการที่จะช่วยพัฒนาทักษะด้านการเขียน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกฝน ทั้งนี้ เบญจพร ปัญญา (2543: 34 – 37) ได้กล่าวถึงเทคนิคในการช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาด้านการเขียนพยัญชนะไทยต้องเริ่มจากการให้เด็กได้รู้จักตัวพยัญชนะไทยทั้ง 44 ตัว โดยผ่านระบบประสาทสัมผัส หลายทาง ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน ได้ฟังการเคลื่อนไหว การสัมผัสด้วยนิ้วมือ ผ่านการลากเส้นตามตัวอักษรที่ครูกำหนด หรือ รอยเส้นประเพื่อให้เด็กเรียนรู้จักตัวพยัญชนะไทยได้อย่างลึกซึ้ง ทั้งนี้ Strickland (สุรศักดิ์ หลาบมาลา, 2533: 32 อ้างถึงใน Strickland, 1990) จะเห็นว่า การพัฒนาทักษะการเขียนในเด็กปฐมวัยไม่ควรเน้นมาตรฐานความสวยงาม สะอาด และถูกต้องมากนัก ควรให้เวลาและโอกาสเด็กพัฒนาตนเองทีละน้อย ผู้ใหญ่ควรชมในสิ่งที่เด็กทำได้ ให้โอกาสเด็กเล่นกับภาษา เช่น อ่าน ฟัง พูด และเขียนทุก ๆ วัน เด็กจะพัฒนาได้เองและครูจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผสมผสานวิธีการสอน เพื่อให้เด็กเกิดการพัฒนาตามศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ในส่วนนักเรียนที่ขาดทักษะในการเขียน จะต้องอาศัยวิธีการสอนหลากหลายวิธีเพื่อกระตุ้นในการรับรู้ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการรับรู้ทางประสาทสัมผัสหลายด้าน

การจัดประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมพัฒนาทักษะการเขียนพยัญชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นนวัตกรรมใหม่ตามหลักทฤษฎี การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) จะช่วยให้เด็กปฐมวัยเจริญเติบโต เป็นผู้คิดอย่างมีเหตุผลรู้จักช่วยเหลือตนเอง มีพัฒนาการทางภาษาเหมาะสมแก่วัยที่เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติด้วยตนเอง โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า และการใช้ภาษาจากกิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดให้เด็กได้ร่วมกิจกรรมด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น เด็กได้ร่วมกิจกรรมด้วยวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: 34) จากความสำคัญและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์ น่าจะนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาและยกระดับพัฒนาการทักษะด้านการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยระดับชั้นบริหารได้เป็นอย่างดีจึงสร้างและพัฒนาชุดเสริมประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยระดับชั้นบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ของเด็กให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

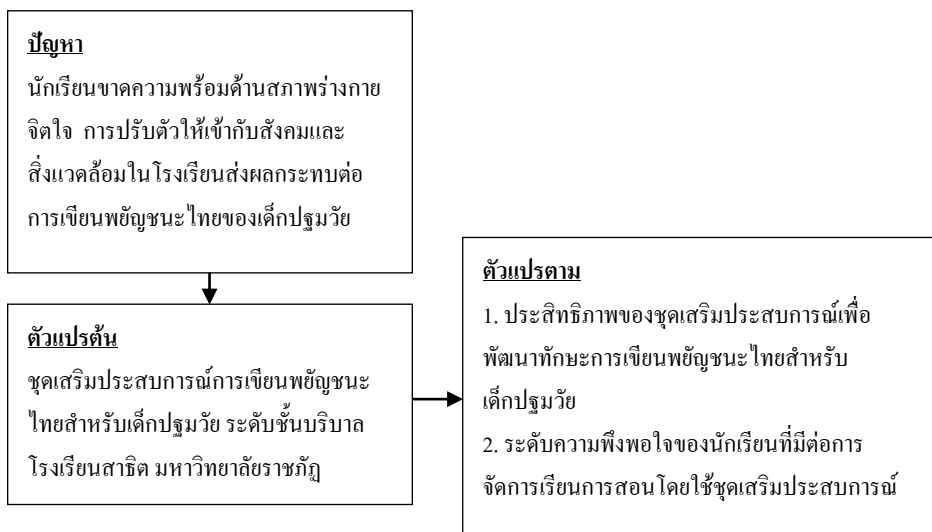
1. เพื่อสร้างชุดเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เขียนพยานุชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัย ระดับชั้นนบรีบาลโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เขียนพยานุชนะไทย สำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นนบรีบาลโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการดำเนินกิจกรรมโดยใช้ชุดเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เขียนพยานุชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นนบรีบาลโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

สมมุติฐานการวิจัย

1. ชุดเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เขียนพยานุชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัย ระดับชั้นนบรีบาลโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนปฐมวัยระดับชั้นนบรีบาลโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์มีความพอใจต่อชุดเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เขียนพยานุชนะไทยในระดับดีขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาชุดเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เขียนพยานุชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัย ระดับชั้นนบรีบาลโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มีกรอบแนวคิดในการวิจัย และแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนปฐมวัยระดับชั้นนบิรบาล โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 150 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนปฐมวัยระดับชั้นนบิรบาล โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ที่กำลังศึกษาอยู่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 50 คน ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง ในกลุ่มนักเรียนปฐมวัยที่มีคะแนนความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทยต่ำกว่าระดับคะแนนร้อยละ 65 ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กำหนด

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการจั้ดประสบการณั้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการเขียนพยัญชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัย ระดับชั้นนบิรบาล ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ผู้วิจัยได้นำชุดเสริมประสบการณั้ไปทดลองใช้จั้ดการเรียนการสอน จำนวน 20 ชั่วโมง และทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนหลังดำเนินกิจกรรม 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 21 ชั่วโมง ประกอบด้วย กิจกรรมดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การเสริมสร้างความพร้อมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการเขียนพยัญชนะไทยด้วยกิจกรรมบริหารกล้ามเนื้อมือมัดเล็กจำนวน 3 ชั่วโมงประกอบด้วย

- 1.1 กิจกรรมการบริหารกล้ามเนื้อมือด้วยการเต้นประกอบเพลง ก้าๆ แปะๆ
- 1.2 กิจกรรมการบริหารกล้ามเนื้อมือด้วยการคลึงลูกแก้วบนฝ่ามือ
- 1.3 กิจกรรมการบริหารกล้ามเนื้อมือด้วยการทำคลื่นนิ้ว
- 1.4 กิจกรรมการบริหารกล้ามเนื้อมือด้วยการวาดนิ้วมือบนอากาศ ตามทิศทางที่กำหนด

กิจกรรมที่ 2 การพัฒนาทักษะการเขียนพยัญชนะไทยด้วยกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนตามรอยเส้นประจำนวน 7 ชั่วโมง ประกอบด้วย

2.1 การลากเส้นตามรอยประในลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ เส้นประจีดลง เส้นประจีดขึ้น เส้นประตามแนวขนาน เส้นประวงกลม เส้นประรอยหยัก

2.2 การลากเส้นตามรอยประที่มีลักษณะเชื่อมโยงกับตัวพยัญชนะไทย ก-ส จำนวน

44 ตัว

กิจกรรมที่ 3 การพัฒนาทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกทักษะการเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” จำนวน 10 ชั่วโมงประกอบด้วย

3.1 กิจกรรมฝึกให้เด็กได้รู้จักตัวพยัญชนะไทย ก-ฮ โดยการแสดงแผ่นภาพตัวพยัญชนะไทย และการร่วมร้องเพลง ก ไก่

3.2 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่ไม่มีหัว ได้แก่ พยัญชนะ ก และ ฅ

3.3 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่มีหัวบนลากเส้นตามเข็มนาฬิกา ได้แก่ พยัญชนะ ง ท น พ ฟ บ ป ม ย ห พ

3.4 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่มีหัวบนลากเส้นทวนเข็มนาฬิกา ได้แก่ พยัญชนะ ผ ฝ ย

3.5 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่มีหัวกลางลากเส้นตามเข็มนาฬิกา ได้แก่ พยัญชนะ จ ฉ ฐ ฒ ค ต

3.6 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่มีหัวกลางลากเส้นทวนเข็มนาฬิกา ได้แก่ พยัญชนะ ก ค ศ อ ฮ

3.7 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่มีหัวล่างลากเส้นตามเข็มนาฬิกา ได้แก่ พยัญชนะ ฅ ญ ฒ ถ ล ส

3.8 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่มีหัวล่างลากเส้นทวนเข็มนาฬิกา ได้แก่ พยัญชนะ ฎ ฏ ภ ร ว

3.9 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่มีหัวซ้อน ได้แก่ พยัญชนะ ข ฃ ฌ ช ซ ฌ

4. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนพยัญชนะไทย ก-ฮ 1 ชุด จำนวน 44 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพยัญชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาล โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ 20 ชั่วโมง ประกอบด้วย

1.1 กิจกรรมบริหารกล้ามเนื้อมือ

1.2 กิจกรรมการลากเส้นตามรอยประในลักษณะต่างๆ กัน จำนวน 13 เส้น และการลากเส้นตามรอยประที่มีเชื่อมโยงกับตัวพยัญชนะไทย ก-ฮ จำนวน 44 ตัว

1.3 กิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม”

ชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพยัญชนะไทยที่สร้างขึ้นได้รับการตรวจสอบประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.25

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านการเขียนพญูชนะไทย ก-ฮ 1 ชุด จำนวน 44 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพญูชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัย ระดับชั้นบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการใช้ชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพญูชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ในภาคเรียนที่ 2 มีการศึกษา 2557 กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมให้นักเรียนทราบ

2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพญูชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยใช้เวลาทั้งหมด 20 ชั่วโมงในช่วงเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน 2557

3. หลังดำเนินการทดลองการจัดเสริมประสบการณ์สิ้นสุดแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว จำนวน 44 ชุดใช้เวลา 1 ชั่วโมง

4. ให้นักเรียนตอบแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพญูชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 15 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
  - 1.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินกิจกรรม
  - 1.2 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
2. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า t-test
3. หาประสิทธิภาพของชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพญูชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

4. ทดสอบระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพยัญชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัย ระดับชั้นบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยใช้การทดสอบกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพยัญชนะไทย สำหรับเด็กปฐมวัย ระดับชั้นบริหาร โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ประกอบด้วยชุดกิจกรรม จำนวน 3 ชุด ดังนี้

1.1 ชุดกิจกรรมบริหารกล้ามเนื้อมือเพิ่มเสริมสร้างความพร้อม ก่อนพัฒนาทักษะการเขียนใช้เวลา 3 ชั่วโมง มีขั้นตอนดังนี้

1.1.1 การบริหารกล้ามเนื้อมือด้วยการเดินประกอบเพลง “ท่าๆ แบบๆ”

1.1.2 การบริหารกล้ามเนื้อมือด้วยการคลึงลูกแก้ว

1.1.3 การบริหารกล้ามเนื้อมือด้วยการทำคลื่นนิ้ว

1.1.4 การบริหารกล้ามเนื้อมือด้วยการวาดนิ้วมือบนอากาศ ตามทิศทางที่กำหนด

1.2 ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการเขียนพยัญชนะไทย ด้วยการเขียนเส้นตามรอยประใช้เวลา 7 ชั่วโมง มีขั้นตอนดังนี้

1.2.1 การเขียนเส้นตามรอยประในลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ เส้นประชิดลง เส้นประชิดขึ้น เส้นประตามแนวขนาน เส้นประวงกลม เส้นประรูปโค้ง และเส้นประรูปหยัก

1.2.2 การเขียนเส้นตามรอยประที่มีลักษณะเชื่อมโยงกับตัวพยัญชนะไทย ก-ฮ จำนวน 44 ตัว

1.3 ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ใช้เวลา 10 ชั่วโมง มีขั้นตอนดังนี้

1.3.1 กิจกรรมฝึกให้เด็กได้รู้จักตัวพยัญชนะไทย ก-ฮ โดยการแสดงแผ่นภาพตัวพยัญชนะไทย และการร่วมร้องเพลง ก ไก่

1.3.2 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่ไม่มีหัว ได้แก่ พยัญชนะ ก และ ฅ

1.3.3 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่มีหัวบนลากเส้นตามเข็มนาฬิกา ได้แก่ พยัญชนะ ง ท น พ ฟ บ ป ม ย ห พ

1.3.4 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่มีหัวบนลากเส้นทวนเข็มนาฬิกา ได้แก่ พยัญชนะ ผ ฝ ย

1.3.5 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่มีหัวกลางลากเส้นตามเข็มนาฬิกา ได้แก่ พยัญชนะ จ ฉ ฐ ฒ ค ต

1.3.6 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่มีหัวกลางลากเส้นทวนเข็มนาฬิกา ได้แก่ พยัญชนะ ค ต ศ อ ฮ

1.3.7 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่มีหัวล่างลากเส้นตามเข็มนาฬิกา ได้แก่ พยัญชนะ ฅ ฌ ฎ ฏ ล ส

1.3.8 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่มีหัวล่างลากเส้นทวนเข็มนาฬิกา ได้แก่ พยัญชนะ ฎ ฏ ภ ร ว

1.3.9 การฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ในกลุ่มพยัญชนะไทยที่มีหัวซ้อน ได้แก่ พยัญชนะ ข ฃ ฅ ฆ ๗

2. ชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพยัญชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัย ระดับชั้นนบิบาลโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มีค่าประสิทธิภาพระหว่างดำเนินการและหลังดำเนินการเท่ากับ 82.57/82.83 ซึ่งสูงกว่าร้อยละ 80/80

3. เด็กปฐมวัย ระดับชั้นนบิบาลโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์มีความพึงพอใจในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60

อภิปรายผล

1. การสร้างชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพยัญชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นนบิบาลโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เป็นการพัฒนาทักษะการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัย โดยการจัดลำดับขั้นของการดำเนินการกิจกรรม เริ่มจาก 1) กิจกรรมเสริมสร้างความพร้อมเพื่อพัฒนาความสามารถทักษะด้านการเขียน ด้วยกิจกรรมบริหารกล้ามเนื้อมัดเล็ก 2) กิจกรรมการพัฒนาทักษะการเขียนพยัญชนะไทยด้วยกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนเส้นตามรอยประ 3) กิจกรรมการพัฒนาทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เครื่องมือฝึกทักษะการเขียน “พร้อม ดี เยี่ยม” ทั้ง 3 กิจกรรม เป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงระหว่าง สิ่งเร้า (stimulus) คือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินการกิจกรรมกับการตอบสนอง (Response) คือ พฤติกรรมการแสดงออกของเด็ก ทั้งการคิด การพูด และผลงานที่ทำ ผลที่เกิดขึ้นทั้งหมดจะแสดงถึงประสิทธิภาพของชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพยัญชนะไทย ของเด็กปฐมวัยได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike (เยาพา เดชะคุปต์. 2540 : 60-62 ; อ้างถึงใน Thorndike : 1966) ที่อธิบายกฎแห่งความพร้อมไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เกี่ยวข้องกับกฎ 3 ประการดังนี้ 1. กฎความพร้อม (Law of Readiness) หมายถึง ความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจของผู้เรียน 2. กฎของการ

ฝึกหัด (Low of Exercise) คือ การที่ผู้เรียนได้ฝึก ได้ทำบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ 3. กฎของความเป็นผล (Low of Effect) คือ ผลที่เกิดจากความพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ เมื่อใดที่นักเรียนเกิดความพอใจ ย่อมทำสิ่งนั้นได้ดี และเมื่อไม่พอใจย่อมก่อให้เกิดการปฏิเสธ ทำให้ไม่ยอมเรียน เกิดการต่อต้าน เบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ เช่นเดียวกับผลการวิจัยของออร์สา สาคกร และบัณฑิตา อินสมบัติ (2556) ที่ได้ศึกษาและพบว่ารูปแบบการจัดการประสพการณ์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยควรประกอบด้วยการจัดการประสพการณ์การเรียนรู้ที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านกระบวนการเรียนปนเล่น

2. การหาประสิทธิภาพของชุดเสริมประสพการณ์การเขียนพยัญชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัย ระดับชั้นนเรศวร โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.57/82.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 แสดงว่า ชุดเสริมประสพการณ์การเขียนพยัญชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องมาจากชุดเสริมประสพการณ์การเขียนพยัญชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างวิจัยผ่านการตรวจสอบและได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา อีกทั้งได้ผ่านการประเมินคุณภาพและความเหมาะสม ตลอดจนข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแผนกิจกรรมในแต่ละชุด เพื่อวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมประสพการณ์ จากนั้นจึงได้สร้างแผนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนปฐมวัย ระดับชั้นนเรศวร 1/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 15 คน และนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงเพื่อให้ได้คุณภาพก่อนจะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริงซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกาญจนา ทับผดุงและสุภาวดี สัตยาภรณ์ (2556) ที่ได้พัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ เรื่อง การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ โดยใช้เกมการศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ และพบว่า ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ เรื่อง การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ โดยใช้เกมการศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.65/82.87 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณนิภา บุญนาถ (2551 : 14) ที่ได้ทำการศึกษาพัฒนาการเขียนสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้และการทำแบบฝึกทักษะการเขียนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.03/81.67 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิณทิญา จำอ่อน (2552: 53) ที่พบว่า ความสามารถในการสื่อสารของเด็กปฐมวัยของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 หลังที่ได้รับการจัดประสพการณ์โดยใช้กิจกรรมการเขียนแบบปฏิบัติการ อยู่ในระดับดี และความสามารถในการสื่อสารของเด็กปฐมวัยของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่ได้รับการจัดประสพการณ์โดยใช้กิจกรรมการเขียนแบบปฏิบัติการ

มีความสามารถในการสื่อสารสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมการเขียนแบบปฏิบัติการส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารสูงขึ้น

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพยัญชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัย ระดับชั้นบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 ทั้งนี้เพราะชุดเสริมประสบการณ์การเขียนพยัญชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ที่สร้างขึ้นเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนเนื้อหาการเรียนรู้มุ่งเน้นให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนนักเรียนสื่อและสภาพแวดล้อมเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนปฐมวัยเกิดความพึงพอใจพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในกิจกรรมก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะด้านการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยวรรณ อภินันท์รุ่งโรจน์ (2555 : 103) ที่พบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของกิจกรรมศิลปะศึกษาของนักเรียน ชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 2 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา โดยการเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง เรียนรู้ผ่านการสังเกต และมีอิสรภาพทางความคิด กิจกรรมที่เด็กได้แสดงออกทำให้เกิดจุดเชื่อมต่อของใยประสาท สู่แบบแผนการ เรียนรู้ของสมอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การพัฒนาฝึกทักษะด้านการเขียนพยัญชนะไทยสำหรับนักเรียนปฐมวัย ระดับชั้นบริหาร ซึ่งมีนักเรียนปฐมวัยจำนวนหนึ่งที่ยังขาดการปรับตัว เกิดการต่อต้านปฏิเสธหรือขาดความสนใจเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น ครูผู้สอน ไม่ควรลงโทษ บังคับ หรือปิดกั้น แต่ควรขยายช่วงเวลาดำเนินกิจกรรม หรือสามารถทำกิจกรรมนั้นซ้ำได้อีก เพื่อให้เด็กผ่อนคลายเกิดความคุ้นเคย สามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเป็นปกติ

2. การพัฒนาฝึกทักษะด้านการเขียนพยัญชนะไทยมีกลุ่มพยัญชนะไทยบางตัวที่มีลักษณะเอกลักษณ์เฉพาะที่ซับซ้อนเช่น ฉ ฎ ฏ ฐ ฒ ณ เด็กนักเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาต่อการฝึกเขียน ดังนั้น ครูผู้สอนควรให้เด็กฝึกเขียนพยัญชนะไทยที่มีลักษณะง่ายต่อการฝึกเขียนก่อนเช่น ก น ง ป บ ทำให้เด็กเกิดความมั่นใจและกล้าที่จะเขียนพยัญชนะที่ซับซ้อนกว่าเดิม

ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัย

ข้อสังเกตที่ได้จากศึกษาครั้งนี้ พบว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านการเขียน สูงขึ้นเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. การเสริมประสบการณ์การเขียนพยัญชนะไทยสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กปฐมวัยในแต่ละสัปดาห์อย่างต่อเนื่องเด็กก็มีโอกาสได้รับประสบการณ์ควบคู่นี้ได้พัฒนากล้ามเนื้อมือมัดเล็ก ตลอดจนการฝึกประสานการทำงานร่วมกันระหว่างตา กับมือ ฝึกสมาธิและการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมรวมถึงเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในการเรียนที่มีความแปลกใหม่ เด็กได้เกิดความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งในการจัดเสริมประสบการณ์พบข้อสังเกตได้ดังนี้

1.1 การพัฒนาเสริมทักษะการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้กิจกรรมบริหารกล้ามเนื้อมือเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมสั้นทนทาน การร่วมร้องเพลงกิจกรรมเข้าจังหวะ การเต้น การได้จับสัมผัสกับวัสดุอุปกรณ์ที่มีส่วนช่วยในการบริหารกล้ามเนื้อมือ ก่อให้เกิดภาพบรรยากาศที่เป็นกันเอง เด็กรู้สึกอบอุ่นใจ เด็กกล้าพูด กล้าแสดงออก เด็กมีความพร้อมที่จะร่วมกิจกรรม

1.2 ชั้นกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนพยัญชนะไทย ครูมีบทบาทอย่างมาก ในการส่งเสริมให้เด็กนักเรียนปฐมวัย พร้อมที่จะพัฒนาฝึกทักษะการเขียน โดยการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเขียนให้เพียงพอและคอยให้คำแนะนำให้กำลังใจกล่าวคำชมเชยซึ่งเป็นส่วนสำคัญให้เด็กมีพัฒนาการด้านการเขียนสูงขึ้น

2. ระยะเวลาในการจัดเสริมประสบการณ์การเขียนพยัญชนะไทยที่มีความต่อเนื่องในทุกสัปดาห์ ทำให้เด็กนักเรียนปฐมวัยมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการด้านการเขียนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่ต้องฝึกการเขียนเด็กนักเรียนต้องใช้เวลาในการฝึกฝน

3. ระหว่างการดำเนินจัดเสริมประสบการณ์การเขียนพยัญชนะไทย เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านการเขียนสูงขึ้นเรื่อยๆ และมีแนวโน้มว่าพัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยจะยังสูงขึ้นหากมีการดำเนินจัดเสริมประสบการณ์ให้เขียนพยัญชนะไทยให้มีความต่อเนื่องต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษการจัดเสริมประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนประเภทอื่นๆ ของเด็กปฐมวัย เช่น ตัวพยัญชนะภาษาอังกฤษ A – Z ตัวเลขไทยและตัวเลขอลาบิก เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษา เทคนิควิธีการสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนที่มีความแปลกใหม่ บูรณาการเป็นกิจกรรมจัดเสริมประสบการณ์ที่มีความหลากหลายแก่นักเรียนปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา ทับผดุง และสุภาวดี สัตยาภรณ์. (มกราคม-มิถุนายน, 2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ เรื่อง การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ โดยใช้เกมการศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ. 3(4): 1-14.
- กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภูมิศาสตร์ เรื่องทวีปยุโรป ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2557). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- เข็มทอง จิตจักร. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนามนวิทยาคมจังหวัดกาฬสินธุ์ที่มีความสามารถทางภาษาไทยแตกต่างกัน ซึ่งเรียนโดยใช้เกมส์แบบฝึกเสริมทักษะและใช้วิชาเรียนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (การสอนภาษาไทย). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐนิชา บุญเพิ่มพูน. (2552). การสร้างชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่าน และการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กชาวเขาปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เบญจพร ปัญญาขง. (2543). คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องด้านการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยวรรณ อภินันท์รุ่งโรจน์. (2555). การศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ และความพึงพอใจที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนายกวัตน์นาการวัดอุดธานี จังหวัดนครนายก ด้านกิจกรรมศิลปศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ผดุง อารยะวิญญู. (2541). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: P.A.ART&PRING.CO.,LTD.
- _____. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- พรทิพย์ สองภักดี. (2550). การพัฒนาความสามารถในการเขียนพยัญชนะไทย ก อ ก ฎ ฎ ฎ ฌ ฌ ของนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ในระดับช่วงชั้นที่ 1 โดยใช้แบบฝึกมิ่งขวัญ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิณทิญา ขำอ่อน. (2552). ผลการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมการเขียนแบบปฏิบัติการที่มีต่อความสามารถในการสื่อสารของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- วรรณิภา บุญนาค. (2551). การพัฒนาการเขียนสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนรายงานวิจัย. ชัยภูมิ. โรงเรียนบ้านห้วยยางอุบลรัตน์.
- ศรียา นิยมธรรม. (2540). พัฒนาการทางภาษา. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- ศุขานันท์ สันติรุ่งเรือง. (2548). การพัฒนาการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ใช้กิจกรรมฝึกทักษะการเขียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ศุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2533). เด็กเล็กเรียนรู้ได้อย่างไร. สารพัฒนาหลักสูตร. 10 (สิงหาคม), 31-35
- สุวพิชชา ประสิทธิ์ชัยกิจ. (2548). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ (Education for children with learning problems) : ES 407. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานคุณภาพและการตรวจสอบภายใน. (2556). รายงานผลการประเมินมาตรฐานภายนอกของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- อรสา สาคร และบัณฑิตา อินสมบัติ. (กันยายน-ธันวาคม, 2556). การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์. 8(24): 131-148.
- Morrow, Lesley Mande. (1993). **Literacy Development in the Early Year : Helping Children Read and Write.** United States of America : Davison of Simonand Schuster.

Ratana Siripanich. (1973). **“The Development and Validation of readiness. Test for Children”**.

Doctor’s Thesis. University of Iowa.

Strickland, Dorothy S, and Lesley Mandel Morrow, eds., (1989). **Emerging Literacy : Young**

Children Learn to Read and Write, New York ; Delaware : International Reading Association.

Thorndike, E. (1966). **Educational Psychology : The Psycho logy of Learning**. New York :

Teacher college Press.

*****